

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15
Tel: 443-5573/33104
Fax: 443-5733/33133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000/105/367/ /2012. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 397/2012. (XI. 28.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panasznak az előállítás oka igazoláson történő feltüntetésének elmaradása, a bilincs alkalmazása, valamint a helyszínen jelen lévő rendőri erő aránytalan létszáma tekintetében

h e l y t a d o k,

míg minden egyéb vonatkozásban a panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1539 Budapest, Pf.: 632.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz (1027 Budapest, Csalogány u. 47-49.) is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 330. § (2) bekezdése, 326. § (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos 2012. február 25-én a BRFK Központi Panaszirodáján terjesztette elő panaszbeadványát, majd 2012. március 01-jén személyesen adta elő panaszát a Panasztestületnél, ahol jelezte, hogy a panasz kivizsgálását a Panasztestülettől kéri. A panasz – valamint annak 2012. március 27-én kelt kiegészítése – az alábbiakban foglalható össze.

A panaszos előadta, hogy a barátnőjével – aki szintén panasszal élt a rendőri intézkedéssel szemben – 2012. február 24-én este az utóbbi lakásában beszélgettek, amikor 23:00 óra körül egyenruhás rendőrök csengettek be azzal, hogy csendháborítás miatt hívták ki őket. A panaszos előadása szerint ketten voltak a lakásban, beszélgettek, a zene pedig valóban szólt, de nem volt hangos, ezért be is hívták a két rendőrt, hogy nézzék meg, semmi rosszat, hangosat nem csinálnak. Barátnője beengedte a rendőröket a lakásba, majd kérésükre igazolta személyazonosságát. A panaszost is többször felszólították, hogy igazolja magát, amire ő mindkét alkalommal azt válaszolta, hogy amennyiben a rendőrök kimennek a lakásból és ők is azonosítják magukat, úgy ő is igazolni fogja magát. A rendőrök sem erre, sem az ismételt felszólításra nem reagáltak – szóváltás nem alakult ki –, majd a panaszos kinyitotta az ajtót és megkérdezte, hogy „Nem mennek ki?”, de erre sem történt semmi.

Miközben a panaszos egy ügyvéd ismerősét hívta, további két rendőr lépett a lakásba, akik kérdésére azt válaszolták, hogy „nyitva volt az ajtó”, ezért léptek be. Ügyvéd ismerőse azt mondta a panaszosnak, hogy „valami nem stimmel”, lehet, hogy a házban rendőr lakik, és azt javasolta, hogy adja át az igazolványát. A panaszos átadta a személyazonosító igazolványát és megkérte a rendőröket, hogy engedjék ki a teraszra cigarettázni. Az a rendőr, akinek az igazolványát átadta, elmondta a panaszosnak, hogy azért hívtak erősítést, mivel a panaszos nem volt hajlandó igazolni magát, mire ő azt válaszolta, hogy nem arról volt szó, hogy nem akarta igazolni magát, hanem arról, hogy előtte arra kérte a rendőröket, hogy menjenek ki a lakásból. Amíg az adatait lekérdezték, a panaszos a teraszon volt.

Amikor visszament a lakásba, ott már nyolc rendőr volt. A barátnőjét nem engedték ki a lakásból és olyanokat hallott, hogy „Hölgyem, ne lökdössön!”. Amikor az igazoltatást végző rendőr vissza akarta adni a panaszosnak az iratait, a r. főtörzsőrmester rászólt, hogy ne tegye, a rendőr mégis visszaadta azokat.

A panaszos azt vette észre, hogy egyre több rendőr van jelen, és azt tapasztalta, hogy az adatok lekérdezésekor rendben volt minden, ezért megkérdezte tőlük, hogy akkor elmennek-e, amire válasz szintén nem érkezett. Amikor a fiatalabb rendőrök kiérkeztek, ők már elkezdtek visszareagálni, és provokatív módon, cinikusan visszaszólogatni. A rendőrök nevetgéltek az egészen. Mikor a panaszos kérte a rendőrök adatait, az egyik úgy reagált, hogy „arról nem tehetek, hogy részegen nem tudja elolvasni a nevemet”. A panaszos megjegyezte, hogy egyik rendőr sem igazolta magát, csak a névkitűzőre mutogattak.

A panaszos elővette a telefontját, hogy felvételt készítsen, mire három rendőr odaugrott hozzá, köztük a r. főtörzsőrmester is, aki közölte a rendőrökkel, hogy akkor szabálysértés továbbfolytatása miatt „most visszük be őket” (ezt nem a panaszosnak mondták). A panaszos kezéből a r. főtörzsőrmester kicsavarta a telefont és két vagy három rendőr lenyomta hassal a kanapéra és hátra helyzetbe megbilincseltek. Ekkor közölte a r. főtörzsőrmester a panaszossal, hogy „Álljon fel!”, mire a panaszos kínjába nevetni kezdett, mert nem értette az egészet és „röhejesnek találta”, hogy két nővel szemben nyolc rendőr intézkedik. A panaszos a

Panasztestület előtt előadta, hogy a keze bedagadt, és noha nem látható a csuklóján már semmi, de azt még most is érzi. Láttelelet nem készült a csuklójáról.

Ezután a panaszos lábára felhúzták a csizmát, és kikísérték a lakásból, ahol több rendőr volt, köztük egy rendőrnő is, aki a folyósón a falhoz nyomta, és ott tartotta kb. 5 percig, addig, amíg a panaszos barátnőjét megbilincseltek és a lakást bezárták. Ahogy a rendőrnő megfeszítve a falhoz tartotta, a felkarját olyan erősen fogta, hogy a panaszos állítása szerint a Panasztestület előtti megjelenésének napján is látható volt egy lilás, ujjnyi nagyságú elszíneződés, ami már kezdett felszívódni. A panaszos – aki mindeközben továbbra is értetlenül állt a történetek előtt – hozzátette, hogy a háznak van térfigyelő kamerája, de a gondnok tájékoztatása szerint a felvételt csak hatósági személynek adják ki.

Az utcán három rendőrautó állt. A panaszost és barátnőjét „elszeparáltan”, mint „a közönséges bűnözőket” külön kocsi ültették és bevitték a rendőrségre, mondván, hogy „szabálysértési felszólítás továbbfolytatása történt. Itt először a panaszost egy rendőrnő és egy szőke férfi – akik egyébként a panaszos beszállítását is végezték – egy szobába kísérte, ahol elkészítették az igazolást, de nem hallgatták meg a panaszost. Csak az igazolást kellett aláírnia, de semmi más nem történt és nem is közöltek semmit vele.

Mikor a panaszos kijött a szobából, kiültették a váróba addig, amíg az igazolást nem kapta meg. Ekkor egy rendőr „vigyázott” rá. A többi rendőr eközben szemügyre vette a panaszost úgy, „mint aki nem bírja tartani a száját”.

Ezután panaszos kiment az épületből és amíg a barátnőjére várt, megjelent két civil ruhás rendőr – akik a helyszínen is jelen voltak –, és cinikusan viselkedtek, nevetgéltek. A panaszos értetlenül állt az előtt is, hogy a barátnője miért tartózkodik olyan sokáig bent, ezért vissza is ment az épületbe, ahonnan azonban kitessekelték.

A panaszos szerint „túl nagy volt a szája”, jogaival élve próbálta megvédeni magát. Véleménye szerint az volt a baj, hogy felvételt akart készíteni a rendőrökről, valamint, hogy ügyvédet hívott.

A panaszos a vele szemben fogantatosított rendőri intézkedésekkel kapcsolatban az alábbiakat sérelmezte:

- 1.) a rendőri intézkedés jogalapját;
- 2.) az igazoltatás jogalapját;
- 3.) a magánlakásban történt rendőri intézkedést;
- 4.) az azonosítási kötelezettség elmulasztását;
- 5.) az előállítás jogalapját;
- 6.) a kényszerítő eszköz (testi kényszer, bilincs) alkalmazásának jogszerűségét;
- 7.) amikor mobiltelefonon rögzíteni kívánta az intézkedést, azt kicsavarták a kezéből;
- 8.) azt, hogy az előállítás okát nem közölték vele, és
- 9.) az intézkedéssel kapcsolatban nem hallgatták meg a rendőrkapitányságon;
- 10.) az intézkedésnél jelen lévő rendőrök létszámát;
- 11.) az intézkedő rendőrök hangnemét.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalásában megállapította, hogy a vizsgált ügyben nem történt alapjogsérelem annak kapcsán, hogy két rendőr az intézkedési kötelezettségének eleget tett a szóban forgó ingatlanon, illetve a magánlakásba belépett. Sérült ugyanakkor a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga azáltal, hogy további két rendőr is belépett a lakásba, azzal, hogy eltúlzott, aránytalan volt a rendőri létszám, illetve az előállítás oka dokumentálásának elmulasztása miatt. Úgyszintén jogszerűtlenséget látott indokoltnak megállapítani a Panasztestület a bilincselés és a testi kényszer (kanapéra nyomás, telefon kézből való kicsavarás, felkarszorítás) kapcsán, ami által sérült a panaszos emberi méltóságához és testi épségéhez való joga.

A Panasztestület az ellenétes bizonyítékok okán nem tudott egyértelműen állást foglalni az előállítás jogszerűsége kérdésben, valamint abban, hogy a helyszínen a jogszabályi előírások szerint közölték-e a panaszossal az előállítás indokát vagy sem, ezért az alapjogsérelemet e tekintetben nem tartotta megállapíthatónak. Az intézkedés hangneme miatt alapjogsértés úgyszintén nem volt megállapítható.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe:

- a panaszos 2012. február 25-én kelt, a BRFK Központi Panaszirodáján előterjesztett panasza;
- a Panasztestület által a panaszról 2012. március 01-jén felvett jegyzőkönyv és a panasz 2012. március 28-án kelt kiegészítése;
- a BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály előállítás végrehajtásról és kényszerítőeszköz alkalmazásáról szóló 01110/3770/2012/id. számú, 2012. február 25-én kelt jelentése;
- a BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály 0110/3770/2012/id. számú, 2012. február 25-én kelt Parancsnoki Kivizsgálása;
- a BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály 01110/6797/2012/id. számú, 2012. április 13-án kelt jelentése;
- a BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Őr-járőr Alosztály 01110/3770/2012/id. számú feljelentése szabálysértési ügyben;
- a BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály 01110-105/23/2012.P., 2012. július 2-én kelt jelentése;
- a BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Őr-járőr Alosztály 2012. február 25-én kelt igazolása a rendőrségi előállítás időtartamáról;
- a BRFK XI. Kerületi Rendőrkapitányság 01110-105/23/2012.P. számú, 2012. március 5-én kelt végzése;
- a közigazgatási hatósági eljárás során tartott tárgyalásról 29000/105/367/2012. RP. számon készült jegyzőkönyv;
- az ügyeleti küldési napló vonatkozó oldala.

III.

A panaszos a barátnőjével szemben foganatosított rendőri intézkedésekről is említést tett panaszában. Az Rtv. 92. § (3) bekezdése alapján a panasz meghatalmazott vagy jogi képviselő útján is előterjeszthető. A panaszos nem rendelkezett meghatalmazással a barátnőjét személyesen érintő intézkedésekkel kapcsolatos panasz előterjesztésére, ezért – tekintettel arra, hogy a panasz nyilvánvalóan nem az arra jogosulttól származott – ezen eljárás keretében az érdemben nem volt vizsgálható. A panaszos barátnője a vele szemben foganatosított

rendőri intézkedésekkel szemben ugyanakkor szintén panasszal élt, amely önálló döntésben került elbírálásra.

IV.

A rendőri intézkedés ellen a panaszos által konkrétan megfogalmazott kifogások vonatkozásában álláspontom a következő:

1.) A rendőri intézkedés jogalapja

Az Rtv. 13. § (1) bekezdés első mondata szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

Az intézkedés időpontjában hatályban lévő, az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet 6. § (1) bekezdése alapján, aki lakott területen, az ott lévő épületben, vagy az ahhoz tartozó telken, tömegközlekedési eszközön, továbbá természeti és védett természeti területen indokolatlanul zajt okoz, amely alkalmas arra, hogy mások nyugalma, illetőleg a természeti vagy a védett természeti értéket zavarja, harmincezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

A panaszos előadta, hogy a sérelmezett rendőri intézkedés estjén a barátnője lakásában tartózkodtak. Ketten voltak és beszélgettek, zene is szólt, de nem volt hangos. Este 23:00 óra körül két egyenruhás rendőr csengetett be azzal, hogy csendháborítás miatt hívták ki őket.

Az ügyeleti küldési napló tanúsága szerint 2012. február 24-én, 22:30 órakor telefonon keresztül állampolgári bejelentés érkezett a BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányság ügyeletére csendháborítás miatt, miszerint a panaszos barátnőjének lakásában „hangos a házibuli”.

A BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányság r. őrmestere és r. főtörzsőrmestere – a 01110/6797/2012/id. számú, valamint az előállítás végrehajtásáról/kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló 01110/3770/2012/id. számú jelentésben foglaltak alapján – 2012. február 24-én, 23:05 órakor az ügyelet utasítására jelentek meg a fenti címen. A helyszínen felvették a kapcsolatot a bejelentővel, aki elmondta, hogy az említett lakásban már két napja folyik az italozás és hangos zene szól, ami immár tűrhetetlen. Mivel emiatt nem tud pihenni sem ő, sem a környezetében élő lakók, ezért megkérte a rendőröket, hogy intézkedjenek. A rendőri jelentésben foglaltak szerint a bejelentő meghallgatása, illetve adatainak rögzítése során már a lépcsőházban is hallható volt a hangos zaj és a zene.

Ezt követően a háztömbben beazonosították a zaj forrását, ami a panaszos barátnőjének lakása volt. A r. főtörzsőrmester többszöri csengetésére egy hölgy – a panaszos barátnője – nyitott ajtót. Miután a rendőröket bebocsátotta a lakásba, azt tapasztalták, hogy egy másik hölgy – a panaszos is – ott tartózkodik, a hangos zene forrása pedig egy mini hifitorony.

A fentiek alapján megállapítom, hogy elsődlegesen a rendőrségre érkezett bejelentés, majd ezt követően a helyszínen észlelt zaj – amely alkalmas volt arra, hogy a fenti szabálysértés tényállását kimerítse – megalapozta az Rtv. 13. § (1) bekezdése alapján a rendőrség intézkedési kötelezettségét. Ezért a rendőri fellépés jogszerűsége tekintetében a panaszt elutasítom.

2.) Az igazoltatás jogalapja

Az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján a rendőr feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.

Az Rtv. 29. § (3) bekezdése szerint, ha további intézkedéshez, eljáráshoz szükséges, vagy egyéb körülmények ezt indokolják, az igazoltatás során rögzíteni kell az igazoltatott személyazonosító adatait, az igazolvány sorozatát és számát, az igazoltatás helyét, idejét és okát, valamint – az (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott felkérés teljesítése esetén – az igazoltatott személy lakóhelyét, tartózkodási helyét.

Az előállítás végrehajtásáról készült rendőri jelentés szerint a panaszos igazoltatására az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján, a közrend védelme érdekében került sor.

A panaszos előadása és a rendőri jelentés megegyezett abban, hogy a panaszos – miután barátnője igazolta magát – csak többszöri felszólításra volt hajlandó átadni a személyazonosító igazolványát a rendőröknek, mivel azt ahhoz a feltételhez kívánta kötni, hogy a rendőrök menjenek ki a lakásból.

Az előállítás végrehajtásáról szóló rendőri jelentés szerint a panaszos barátnője a r. főtörzsőrmester kérésére átadta a személyazonosító igazolványát, és elmondta, hogy a lakás a saját tulajdona, de ezt a tényt még nem volt ideje az okmányirodában a lakcímkártyájára felvezettetni.

A közrendvédelmi célból végrehajtott igazoltatás indoka tehát egyrészt annak megállapítása volt, hogy a panaszos – mint szabálysértés elkövetése miatt intézkedés alá vont személy – milyen jogcímen tartózkodott a lakásban, másrészt szükség volt a panaszos személyes adatainak rögzítésére az esetleges további eljárás lefolytatása érdekében is. Az igazoltatás jogalapjára vonatkozó panaszt ezért elutasítom, megjegyezve, hogy egy rendőri intézkedés alatt álló személy semmilyen feltételhez nem kötheti azt a kötelezettségét, hogy a rendőri felszólításra igazolja magát.

3.) A magánlakásban történt rendőri intézkedés

Az Rtv. 39. §-a alapján a rendőr magánlakásba intézkedés céljából – az (1) bekezdésében felsorolt kivételekkel – csak bebocsátás esetén vagy hatósági határozat alapján léphet be. A (4) bekezdés szerint a magánlakásban való tartózkodás csak a feladat végrehajtásához szükséges ideig tarthat.

A panaszos a BRFK Központi Panaszirodáján leadott beadványában úgy fogalmazott, hogy barátnőjével behívták a lakásba a két rendőrt – akik becsöngettek – azért, hogy megnézzék, nem csinálnak semmi rosszat vagy hangosat. Később még két rendőr érkezett, akik szó nélkül bementek a lakásba. Ezt követően még két rendőr, majd két civil ruhás rendőr jelent meg a helyszínen és végül már hat rendőr állt a lakásban. A Panasztestület előtt a panaszos úgy nyilatkozott, hogy az intézkedés során nyolc rendőr volt a lakásban.

A panaszos és barátnője a közigazgatási eljárás során történt meghallgatásuk alkalmával – az erre vonatkozóan feltett kérdésre válaszolva – mindketten úgy nyilatkoztak, hogy négy rendőr tartózkodott a lakásban az intézkedés során.

A rendőri jelentések szerint – a panaszos utolsó nyilatkozatával egybehangzóan –, miután a r. főőrzsőrmester közölte a panaszos barátnőjével, hogy rögzíteni szeretné az adatait, a panaszos barátnője azt mondta, hogy ne az ajtóban álljanak meg, hanem fáradjanak beljebb a lakásba, és győződjenek meg arról, hogy nem hangos a zene.

Az intézkedés során a két rendőr tájékoztatta az ügyeletes tisztet, hogy a panaszost és barátnőjét szabálysértés továbbfolytatása miatt elő fogják állítani, amihez az ügyelettől erősítést kértek. A helyszínre elsőként az L/14-es gépkocsizó járőrpár érkezett ki, akik – a nyitott állapotban lévő ajtón keresztül – beléptek a lakásba a már bent tartózkodó rendőröknek történő segítségnyújtás céljából. A L/16-os járőrpár, valamint az L/akció – amelyben három fő rendőr teljesített szolgálatot – a folyosón, a lakás nyitott bejárati ajtaja előtt tartózkodtak az intézkedés során, a lakásba azonban nem léptek be.

Az Rtv. 39. § (1) bekezdés h) pontjában megfogalmazott kivétel alapján a rendőr magánlakásba intézkedés céljából bebocsátás vagy hatósági határozat nélkül is beléphet a szabálysértést felszólítás ellenére folytató személy előállítására céljából.

A fentiek alapján megállapítható, hogy az intézkedést megkezdő két rendőr az Rtv. 39. § (1) bekezdése által megkívánt bebocsátás birtokában, míg az intézkedés foganatosításában erősítésként részt vevő L/14-es járőrpár az Rtv. 39. § (1) bekezdés h) pontjában megfogalmazott kivétel alapján – a szabálysértést felszólítás ellenére folytató személy előállítására céljából – lépett be a panaszos lakásába, az intézkedés eredményes végrehajtásához való segítségnyújtás érdekében. Ezért a panaszt elutasítom.

4.) Az azonosítási kötelezettség elmulasztása

Az Rtv. 20. § (1) és (2) bekezdései szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az intézkedések alkalmazását követően a rendőr köteles továbbá az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni a törvény szerinti panasz lehetőségéről és az előterjesztésére nyitva álló határidőről.

A panaszos előadta, hogy egyik rendőr sem igazolta magát, csak a névkitűzőre mutogattak. Meghallgatása során a panaszos – a barátnőjével egybehangzóan – elmondta, hogy a rendőrök köszöntek, közölték, hogy csendháborítás miatt érkeztek a helyszínre, de nem mutatkoztak be.

A panaszossal szemben intézkedő járőrök úgy nyilatkoztak, hogy az intézkedés megkezdésekor azonosítási kötelezettségüknek eleget tettek, az intézkedés alkalmával egyenruhát viseltek, amelyen szolgálati jelvényük, azonosító számuk és névkitűzőjük is el volt helyezve.

A panaszos mindkét írásba foglalt beadványában konkrétan azonosította, megnevezte a vele szemben intézkedő rendőrt, ezért – az egymásnak részben ellentmondó nyilatkozatok

ellenére – megállapítható, hogy a panaszosnak a rendőrök azonosíthatóságához fűződő garanciális érdeke nem szenvedett sérelmet. A panaszt ezért a fentiek alapján elutasítom.

5.) A előállítás jogalapja

Az Rtv. 19. § (1) bekezdése értelmében a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek – ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik – mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdésnek f) pontjának I. fordulata alapján a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt a személyt, aki a szabálysértést az abbahagyásra történő felszólítás ellenére is folytatja.

Az Rtv. 15. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

A panaszos barátnője előadta, hogy a rendőrök azt mondták, hogy hangos a zene. Állítása szerint a hifin a maximális hangerő 30-as, ami az intézkedés alkalmával 14-esre volt állítva, ezt pedig a rendőrök kérésére lejjebb vette.

Az előállítás végrehajtásáról és kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés szerint – miután a panaszos megkérte a rendőröket, hogy fájadjanak beljebb, és igazolta a személyazonosságát – a r. főtörzsőrmester megkérte a panaszost, hogy halkítsa le a zenét. A panaszos ezt nem tette meg, mivel szerinte az nem volt hangos, és azt mondta, hogy ha bekapcsolna egy televíziót az is volna annyira hangos.

A panaszos többszöri rendőri felszólításra sem volt hajlandó igazolni magát. Közölte a r. főtörzsőrmesterrel, „hogy nem köteles igazolni magát magánlakásban, különben is, ki engedte be önöket”. Megkérte a rendőröket, hogy „takarodjanak” ki a lakásból. A r. főtörzsőrmester felvilágosította, hogy ha nem tesz eleget a rendőri felszólításnak, akkor elő fogja állítani, mire a panaszos elővette a mobiltelefonját, amelyen beszélgetést folytatott. A telefonbeszélgetés során közölte, hogy az ügyvéd ismerősét hívja. Ekkor a r. főtörzsőrmester ismét felszólította, hogy fejezze be a telefonálást és adja át az igazolványát, de a panaszos közölte, hogy erre csak akkor hajlandó, ha a rendőrök kimennek a lakásból, majd a telefonbeszélgetést követően mégis átadta az okmányt.

Ezek után a r. főtörzsőrmester ismét felszólította a panaszos barátnőjét, hogy halkítsa le a zenét, aminek nem tett eleget, továbbá közölte, hogy „nem hajlandó lehalkítani a zenét, ami nem hangos, különben is a lakásában tartózkodik, ahol azt csinál, amit akar”. Majd azzal folytatta, hogy a rendőrök úgysem tehetnek velük semmit, „mert az intézkedést megpanaszolják, illetve feljelentést tesznek ellenük”, valamint hozzátette, hogy meg tudja keseríteni a rendőrök életét, mivel szülei a „Nemzetbiztonságnál” dolgoznak és tenni fognak arról, hogy ne legyenek a továbbiakban rendőrök. Felszólította továbbá a rendőröket, hogy távozzanak a lakásból.

A panaszos és a barátnője ezt követően mobiltelefonjukon beszélgetést folytattak, amelynek során felhangosították a zenét. A rendőrök felszólították őket, hogy fejezzék be a

cselekedetüket, majd – mivel a rendőrök többszöri felszólításának sem tettek eleget –, a r. főtörzsőrmester az ügyeleten keresztül segítséget kért.

A helyszínen ezek után megjelent az „L/14-es” járőrpár, akik – hallva a zenét – beléptek a nyitott állapotban talált ajtón a lakásba, ahol a panaszos és a barátnője „magukból kikelve” ordítottak a már ott tartózkodó rendőrökkel.

Ezt követően a panaszos és a barátnője újból fel lettek szólítva, hogy hagyják abba a hangoskodást és vegyék lejjebb a zenét vagy kapcsolják ki azt. Mivel ezt nem vették tudomásul, a r. főtörzsőrmester közölte velük, hogy szabálysértés felszólítás ellenére történő továbbfolytatása miatt előállítják őket a BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányságra. A panaszos és barátnője erre közölte a rendőrökkel, hogy ahhoz nincs joguk és takarodjanak a lakásból. A rendőrök ekkor kikapcsolták a zenét, bezárták a lakást, majd az intézkedés alá vont személyeket előállították a BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányságra.

Az előállítás végrehajtásáról szóló rendőri jelentés az előállítás jogalapjaként az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontjának I. fordulatát jelölte meg. A parancsnoki vélemény és kivizsgálás az intézkedést jogszerűnek, szakszerűnek és arányosnak minősítette.

A hivatkozott törvényhely egy úgynevezett „mérlegelő” rendelkezést tartalmaz, miszerint „*A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, (...)*”. Ennek alapján az intézkedő rendőrnek mérlegelési lehetősége van arra vonatkozóan, hogy előállítást alkalmaz-e vagy sem.

A rendőri jelentések szerint a r. főtörzsőrmester az intézkedés kezdetén tájékoztatta a panaszost és a barátnőjét arról, hogy a lakásból kihallatszó hangos zene zavarja az épületben lakók nyugalmát, és felhívta a figyelmüket arra, hogy cselekményükkel szabálysértést követnek el. A helyszínen intézkedő rendőrök megfelelő jogalap birtokában döntöttek az előállítás mellett. Döntésüket – a panaszos és barátnője magatartására tekintettel, mivel többszöri felszólításuk ellenére sem tettek eleget azon kérésnek, hogy a zajt szüntessék meg – a bejelentő, valamint a házban lakók éjszakai pihenéséhez, a köznyugalom biztosításához fűződő érdek indokolta.

A fentieket figyelembe véve megállapítom, hogy az előállítás jogszerűen, szakszerűen és az arányosság követelményének figyelembevételével került végrehajtásra, így az előállítás jogszerűségével és arányosságával kapcsolatos panaszt elutasítom.

6.) Kényszerítő eszközök – testi kényszer és bilincs – alkalmazása

Az Rtv. 19. § (2) bekezdése alapján a rendőr jogszerű intézkedésnek való ellenszegülés esetén az Rtv-ben meghatározott intézkedések és kényszerítő eszközök alkalmazhatók.

Az Rtv. 15. § (1) bekezdése szerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. A (2) úgy rendelkezik, hogy több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

Az Rtv. 16. § (1) bekezdése szerint a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával

alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható.

Az Rtv. 47. §-a szerint a rendőr – intézkedése során – az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszert) alkalmazhat.

Az Rtv. 48. § d) pontja alapján a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy ellenszegülésének megtörésére.

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 39. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az Rtv. szerinti kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre vagy sikere eleve kilátástalan.

A Szolgálati Szabályzat 41. § (1) bekezdés d) pontja szerint a bilincs alkalmazása az Rtv. 48. §-ában meghatározott esetekben különösen például azzal szemben indokolt, akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg.

A Szolgálati Szabályzat 39. § (2) bekezdés a) pontja alapján az intézkedés alá vont személy magatartása szempontjából passzív ellenszegülést tanúsító személy, aki a rendőri intézkedés során a számára jogszerűen adott rendőri utasításokat nem hajtja végre, de tevőleges ellenszegülést nem mutat.

A panaszos beadványában előadta, hogy amikor elővette a telefonját, hogy felvételt készítsen, három rendőr odaugrott hozzá, köztük a r. főtörzsőrmester is, aki közölte a rendőrökkel, hogy akkor szabálysértés továbbfolytatása miatt „most visszük be őket”. A panaszos kezéből a r. főtörzsőrmester kicsavarta a telefont és két vagy három rendőr lenyomta hassal a kanapéra, majd hátra helyzetbe megbilincseltek. Ekkor közölte a r. főtörzsőrmester a panaszossal, hogy „Álljon fel!”, mire a panaszos kinyújtotta kezét, mert nem értette az egészet és „röhejesnek találta”, hogy két nővel szemben nyolc rendőr intézkedik. A panaszos a Panasztestület előtt előadta, hogy a csuklója bedagadt, de arról látélet nem készült. Ezután a panaszos lábára felhúzták a csizmát, és kikísérték folyosóra, ahol egy rendőrnő a falhoz nyomta, és ott tartotta kb. 5 percig, amíg a panaszos barátnőjét megbilincseltek és a lakást bezárták. Ahogy a rendőrnő megfeszítve a falhoz tartotta, a felkarját olyan erősen fogta, hogy a panaszos állítása szerint a Panasztestület előtti megjelenésének napján is látható volt egy lilás, ujjnyi nagyságú elszíneződés, ami már kezdett felszívódni.

Az előállítás végrehajtásáról és a kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés szerint a panaszossal szemben az intézkedés helyszínén az Rtv. 47. §-a alapján testi kényszer, és az Rtv. 48. § d) pontjára tekintettel – azaz ellenszegülés megtörése érdekében – bilincs alkalmazás történt. A kényszerítő eszköz alkalmazására figyelmeztették a panaszost.

A bilincset 2012. február 25-én 00:10 órától 00:30 óráig alkalmazták a Szolgálati Szabályzat 40. § (4) bekezdés b) pontja szerint, a kezek hátra bilincselésével. A rendőri

intézkedés során sérülés, a kényszerítő intézkedés és/vagy eszköz alkalmazása során anyagi kár nem keletkezett.

A jelentés szerint a testi kényszer és a bilincs használatára azt követően került sor, hogy a panaszos és barátnője többszöri felszólításra sem „hagyták abba a cselekményt”.

A parancsnoki kivizsgálásban foglaltak szerint a kényszerítő eszköz alkalmazásának kilátásba helyezésére a figyelmeztetés elhangzott, illetve „a törvény nevében” a cselekmény abbahagyására a felszólítás megtörtént, ennek ellenére az intézkedés alá vont személyek továbbra is passzív ellenállást tanúsítottak és nem álltak el a csendháborítástól. A testi kényszer során az intézkedés alá vont személyek kezét a passzív ellenszegülés megtörése végett – sérülést nem okozó módon – hátra feszítették az Rtv. 47. §-a alapján, valamint a további intézkedés biztonságos lefolytatása végett és a későbbi ellenszegülés megakadályozása céljából Rtv. 48. § d) pontja alapján bilincs alkalmazására került sor. A bilincs jogszerűen, a Szolgálati Szabályzat 41. § (4) bekezdés b) pontja alapján a kezek hátra bilincselésével történt.

A r. főtörzsőrmester jelentése azt rögzíti, hogy miután a panaszos és barátnője többszöri felszólításnak sem tettek eleget és nem némították le a zenét, közölte velük, hogy testi kényszert fog alkalmazni. A panaszos erre úgy reagált, hogy nem fogja lehalkítani a zenét, nem fejezi be a kiabálást és obszcén szavakkal illetve az eljáró rendőrt, amelyet a többi helyszínen tartózkodó rendőr is hallott. A panaszossal és barátnőjével szemben ezután testi kényszert alkalmaztak, melyek során a kezeket hátrabilincseltek, mivel ellenálltak, illetve megpróbálták kibújni az intézkedés alól.

A megállapított tényállás alapján a panaszos a rendőri intézkedés során a számára jogszerűen adott rendőri utasításokat nem hajtotta végre. A passzív ellenszegülés megtörése érdekében ezért jogszerűen került sor vele szemben a testi kényszer alkalmazására, amely az Rtv. alapján a legenyhébb kényszerítő eszköznek minősül.

A bilincs alkalmazása a törvény szerint különösen azzal szemben indokolt, akinek jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg. A r. főtörzsőrmester jelentésében a bilincs alkalmazását azzal indokolta, hogy a panaszos megpróbált ellenállni, illetve kibújni az intézkedés alól. Ezen cselekmény módját azonban a jelentés nem rögzíti, és annak konkrét részleteit az eljárás során sem sikerült tisztázni.

A fentiek alapján megállapítom, hogy a panaszossal szemben testi kényszer alkalmazására – passzív ellenszegülésére tekintettel – jogszerűen és szakszerűen került sor, ugyanakkor kényszerítő eszközként a bilincs használata – figyelembe véve a helyszínen jelen lévő jelentős rendőri erőfölényt – a megismert tényállás alapján aránytalan volt. Ezért a bilincs alkalmazása miatt tett panasznak helyt adok.

7.) Az intézkedés rögzítése

A panaszos előadta, hogy amikor a mobiltelefonjával rögzíteni kívánta az intézkedést, azt a r. főtörzsőrmester kicsavarta a kezéből, majd megbilincseltek.

Az intézkedő rendőr nem tekinthető közszereplőnek, intézkedése pedig nem minősül közszereplésnek. A hatályos jogszabályi környezet ugyanakkor lehetővé teszi az intézkedő rendőrrel kép- és hangfelvétel készítését azzal, hogy hozzájárulásának hiányában arcképe nem

hozható nyilvánosságra, és az említett tevékenység önmagában nem alapozhat meg további rendőri intézkedést.

A rendőri jelentések nem tettek említést arról, hogy a panaszos telefonjával rögzíteni próbálta volna az eseményeket, meghallgatásuk során a helyszínen jelen lévő rendőrök ezzel kapcsolatban nem tudtak nyilatkozni. Az egyik rendőr ugyanakkor a bilincselés kapcsán megjegyezte, hogy amikor a r. főtörzsőrmester elkezdett a panaszos felé lépkedni, ő a kezeivel erősen gesztikulált.

A panaszos maga is előadta, hogy az intézkedés során használta a mobiltelefonját. A bizonyítékok alapján nem állapítható meg, hogy a rendőrök észlelték volna a panaszos azon szándékát, hogy a telefonnal felvételt próbál készíteni az intézkedésről, ezért az sem, hogy a további intézkedések – a testi kényszer és a bilincs alkalmazása – ezzel a szándékkal okozati viszonyban álltak volna. Ezért a panaszt elutasítom.

8.) Az előállítás okának közlése

Az Rtv. 33. § (4) bekezdése előírja, hogy az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.

A panaszos sérelmezte, hogy előállításának okát nem közölték vele. Amikor elővette a mobiltelefonját, hogy felvételt készítsen az intézkedésről, három rendőr odaugrott hozzá, a r. főtörzsőrmester pedig közölte a rendőrökkel, hogy szabálysértés továbbfolytatása miatt „most visszük be őket”.

Mind a rendőri jelentésekből, mind a panaszos beadványaiból megállapítható, hogy a panaszos tisztában volt azzal, hogy a rendőrök csendháborítás miatt érkeztek a helyszínre, mivel a r. főtörzsőrmester az intézkedés kezdetén közölte, hogy hangos a zene, ami a lakókat zavarja, a panaszos és a barátnője pedig éppen azért hívták be a rendőröket a lakásba, hogy ennek ellenkezőjéről meggyőződhesse. Az intézkedésről készült jelentések szerint a r. főtörzsőrmester – miután harmadik alkalommal is felszólította a panaszost és a barátnőjét, hogy fejezzék be a hangoskodást és halkítsák le, vagy kapcsolják ki a zenét –, a törvény nevében felszólította őket, hogy hagyják abba cselekményüket, majd közölte velük, hogy szabálysértést felszólítás ellenére továbbfolytató személyekként előállítják őket a BRFK XI. kerületi Rendőrkapitányságra.

A fentiek alapján – figyelembe véve a rendőri jelentés közokirati jellegét – az előállítás okának helyszínen történt közlésére vonatkozó panaszt elutasítom.

A kiállított igazoláson ugyanakkor nem szerepel az előállítás Rtv. szerinti jogalapja, ezért a panasznak e tekintetben helyt adok.

9.) A panaszost az intézkedéssel kapcsolatban nem hallgatták meg a rendőrkapitányságon

A panaszossal szemben előállításának időtartama alatt a szabálysértéssel kapcsolatos eljárási cselekményt nem fogantatosítottak, ezért jegyzőkönyv kiállítására sem került sor. A rendőrkapitányság a csendháborítás elkövetése miatt tett feljelentést továbbította az eljárás lefolytatására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Önkormányzatnak, amely az általa folytatott eljárás keretében volt jogosult dönteni a panaszos meghallgatásáról vagy annak mellőzéséről. A panaszt ezért elutasítom.

10.) A helyszínen megjelent rendőri erő aránytalan létszáma

Az Rtv. 15. §-a szerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

A r. főtörzsőrmester az általa írt jelentés szerint – miután ellenőrizte a panaszos és barátnője adatait – segítséget kért az ügyeletről, mivel a két hölgy „elégégre agresszív magatartást mutatott”, valamint tájékoztatta az ügyeletes tisztet, hogy a két személy többszöri felszólítás ellenére sem hagyja abba a lakásban a hangoskodást, illetve a zenét nem hajlandók lehalkítani, ezért szabálysértés továbbfolytatása miatt előállításukra kerül sor. A r. főtörzsőrmester jelentette az eseményeket a szolgálatirányító parancsnoknak is, amit utóbbi tudomásul vett.

A helyszínen eközben megjelent „L/14-es, L/16-os, illetve az L/akció, L/ügyeletes utasítására” a fentiek alapján. A r. főtörzsőrmester indoklása szerint azért kért további járőrt a helyszínre, hogy az „atrocitásokat, illetve szidalmazásokat más járőr is hallja, illetve az atrocitások elkerülése végett.” Megjegyezte továbbá azt is, hogy az intézkedés alá vont személyek alkoholos befolyásoltság alatt álltak.

Az intézkedés során a helyszínen összesen kilenc rendőr volt jelen, amely létszám indokolatlan volt, és nyilvánvalóan nem állt arányban sem az elkövetett szabálysértés súlyával, sem az előállított személyek számával, még akkor sem, ha azok alkoholt fogyasztottak. Ezért a panasznak helyt adok.

11.) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök cinikus, provokatív módon viselkedtek, nevetgéltek az intézkedés során

Az Rtv. 2. § (1) bekezdésének második mondata a rendőrség kötelességévé teszi, hogy tiszteletben tartsa és védelmezze az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

A panaszbeadvány szerint, amikor a fiatalabb rendőrök kiérkeztek, ők már elkezdtek visszareagálni, és provokatív módon, cinikusan visszazólogatni. A rendőrök nevetgéltek az egészen. Mikor a panaszos kérte a rendőrök adatait, az egyik úgy reagált, hogy „arról nem tehetek, hogy részegen nem tudja elolvasni a nevemet”.

A panaszos meghallgatása során azt is elmondta, hogy „spicces” állapotban voltak és flegmán beszéltek a rendőrökkel, de trágár szavak nem hangzottak el.

A r. főtörzsőrmester jelentése szerint a panaszos és barátnője az intézkedés során alkoholos befolyásoltság alatt álltak, mindvégig arrogánsan, magukból kikelve, agresszíven nyilvánultak meg, és obszcén szavakkal illették a rendőröket. A rendőrök meghallgatásuk során egybehangzóan úgy nyilatkoztak, hogy az intézkedés részükről végig kultúrált hangnemben zajlott. A panaszt – a fenti bizonyítékokat figyelembe véve – elutasítom.

V.

A Panasztestület a panaszos által előterjesztett panaszt megvizsgálta és fent hivatkozott állásfoglalásában megállapította, hogy sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga azzal, hogy az első két járőr kiérkezése után a további két rendőr magánlakásba való belépésének hiányzott a jogalapja.

A Panasztestület e megállapításával a határozat IV. részének 3. pontjában kifejtettek szerint nem értek egyet.

Tekintve, hogy arra vonatkozó egyértelmű információ nem vált ismeretessé, hogy miképpen tettek, illetve, hogy egyáltalán eleget tettek-e az intézkedő rendőrök az azonosítási kötelezettségüknek, ezért a Panasztestület indokoltnak tartotta ezzel kapcsolatban a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét megállapítani.

A Panasztestület e döntésével a határozat IV. részének 4. pontja alapján nem értek egyet.

A Panasztestület – elfogadva a panaszosi állítást – megállapította továbbá a panaszos emberi méltóságához, valamint testi épséghez való jogának sérelmét az intézkedés telefonon történő rögzítésének megakadályozása kapcsán.

A Panasztestület véleményével a határozat IV. részének 7. pontjában kifejtettek alapján nem értek egyet.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) és 326. § (7) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés e) pontja, 109. § (1) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 2. § (1) bekezdése, 13. § (1) bekezdése, 15. §-a, 16. § (1) bekezdése, 19. § (1) és (2) bekezdései, 20. § (1) és (2) bekezdései, 29. § (1) és (3) bekezdései, 33. § (2) bekezdés f) pontjának I. fordulata, (3) és (4) bekezdései, 39. § (1) és (4) bekezdései, 47. §-a, 48. § d) pontja, 92. § (1) és (3) bekezdései, 93/A. § (6) és (7) bekezdései;
- az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet 6. § (1) bekezdése;
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 39. § (1) bekezdése és (2) bekezdésének a) pontja, 40. § (4) bekezdésének b) pontja, 41. § (1) bekezdésének d) pontja.

Budapest, 2013. március „ „

**Papp Károly r. vezérőrnagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**